

899

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 8 lipca 2011 r.

w sprawie warunków, sposobu i szczegółowego trybu wykonywania niektórych czynności przez inspektorów i pracowników kontroli skarbowej, sposobu i trybu współpracy z Policją w zakresie wykonywanych czynności oraz wzorów dokumentów stosowanych w sprawach zatrzymania osoby i kontroli rodzaju paliwa używanego do napędu pojazdu mechanicznego

Na podstawie art. 11c ust. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214 i Nr 53, poz. 273) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, sposób i szczegółowy tryb przy wykonywaniu czynności przez inspektorów lub pracowników kontroli skarbowej, zwanych dalej „inspektorem”, w związku z realizacją zadań ustawowych:
 - a) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości,
 - b) zatrzymywania i przeszukiwania osób oraz przeszukiwania pomieszczeń, bagażu i ładunku w trybie i przypadkach określonych w przepisach ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.²⁾) i ustawy z dnia 10 września 1999 r.

— Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765, z późn. zm.³⁾),

- c) zatrzymywania pojazdów i innych środków przewozowych w celu przeprowadzenia kontroli przewożonych towarów lub dokumentów przewożonych dotyczących tych towarów, a także badania towarów i pobierania ich próbek oraz przeprowadzania kontroli rodzaju używanego paliwa przez pobranie próbek paliwa ze zbiornika pojazdu mechanicznego,
- d) zdejmowania i ponownego nakładania zamknięć celnych;
- 2) sposób i tryb współpracy z Policją w zakresie wykonywania czynności, o których mowa w pkt 1;
- 3) wzory dokumentów stosowanych w sprawach zatrzymania osoby i kontroli rodzaju paliwa używanego do napędu pojazdu mechanicznego.

§ 2. W przypadku gdy dokonanie czynności, o których mowa w § 1 pkt 1, miało miejsce w związku z postępowaniem kontrolnym, postępowaniem w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie, postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, lub czynnościami wywiadu skarbowego, dokumenty stosowane przy dokonywaniu tych czynności włącza się do akt postępowania lub czynności.

Rozdział 2

Legitymowanie osób

§ 3. 1. Przystępując do legitymowania osób, inspektor obowiązany jest do:

- 1) podania osobie legitymowanej imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego, okazania znaku identyfikacyjnego oraz legitymacji służbowej w taki sposób, aby osoba legitymowana miała możliwość odczytania i zanotowania danych w nich zawartych;
- 2) podania osobie legitymowanej podstawy prawnej i przyczyny legitymowania.

2. Po zakończeniu legitymowania inspektor informuje osobę, wobec której podjęto tę czynność, o prawie do złożenia zażalenia do właściwego miejscowo prokuratora na sposób przeprowadzenia tej czynności.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307 oraz z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246, Nr 53, poz. 273, Nr 112, poz. 654, Nr 117, poz. 678 i Nr 142, poz. 829.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 112, poz. 766, z 2008 r. Nr 66, poz. 410, Nr 215, poz. 1355 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 8, poz. 39, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 88, poz. 583, Nr 127, poz. 858 i Nr 151, poz. 1013 oraz z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i Nr 129, poz. 733.

§ 4. Tożsamość osoby legitymowanej ustala się na podstawie:

- 1) dowodu osobistego;
- 2) dokumentu paszportowego;
- 3) dokumentu podróży lub innego zagranicznego dokumentu tożsamości;
- 4) innego niebudzącego wątpliwości dokumentu zaopatrzonego w fotografię i oznaczonego numerem lub serią;
- 5) oświadczenia innej osoby, której tożsamość została ustalona na podstawie dokumentów, o których mowa w pkt 1–4.

§ 5. 1. Inspektor obowiązany jest do odnotowania danych dotyczących tożsamości osoby legitymowanej oraz czasu, miejsca i przyczyny legitymowania w notatce służbowej.

2. Notatka służbowa, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) datę, czas i miejsce legitymowania;
- 2) następujące dane osoby legitymowanej:
 - a) imię (imiona) i nazwisko oraz adres zamieszkania lub pobytu,
 - b) numer PESEL, a w przypadku braku informacji o numerze PESEL — datę i miejsce urodzenia oraz imiona rodziców i nazwisko rodowe,
 - c) rodzaj i cechy identyfikacyjne dokumentu, w przypadku gdy na jego podstawie ustalono tożsamość osoby legitymowanej;
- 3) dane innej osoby w przypadku, o którym mowa w § 4 pkt 5.

§ 6. W przypadku gdy osoba legitymowana okaże dokumenty potwierdzające korzystanie z immunitetu, dalsze czynności służbowe z udziałem tej osoby mogą być wykonywane jedynie za jej zgodą.

§ 7. W przypadku legitymowania osób znajdujących się w pojeździe, gdy uzasadniają to względy bezpieczeństwa, inspektor ma prawo żądać opuszczenia pojazdu przez te osoby.

Rozdział 3

Zatrzymywanie i przeszukiwanie osób oraz przeszukiwanie pomieszczeń, bagażu i ładunku

§ 8. 1. Inspektor, przystępując do zatrzymania osoby, obowiązany jest w kolejności:

- 1) podać osobie zatrzymywanej imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe, okazać znak identyfikacyjny oraz legitymację służbową w taki sposób, aby osoba zatrzymywana miała możliwość odczytania i zanotowania danych w nich zawartych, a także podać podstawę prawną i przyczynę podjęcia czynności służbowej;

- 2) sprawdzić, czy osoba zatrzymywana posiada broń lub inne niebezpieczne przedmioty mogące służyć do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia albo mogące stanowić dowody w postępowaniu lub podlegające przepadkowi;

- 3) odebrać broń i przedmioty, o których mowa w pkt 2;

- 4) wylegitymować osobę zatrzymywaną;

- 5) poinformować osobę zatrzymywaną o zatrzymaniu i jego przyczynach oraz uprzedzić o obowiązku podporządkowania się wydawanym poleceniom, a także o możliwości użycia środków przymusu bezpośredniego w przypadku niepodporządkowania się wydanym poleceniom.

2. W przypadku zatrzymywania osoby, co do której z posiadanych informacji lub okoliczności faktycznych wynika, że może posiadać broń palną lub inne niebezpieczne przedmioty mogące służyć do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia albo mogące stanowić dowody w postępowaniu lub podlegające przepadkowi, inspektor, przystępując do zatrzymania, poprzedza je okrzykiem „kontrola skarbową”, a następnie w kolejności obowiązany jest:

- 1) sprawdzić, czy osoba zatrzymywana posiada przy sobie broń lub inne niebezpieczne przedmioty mogące służyć do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia albo przedmioty mogące stanowić dowody w postępowaniu kontrolnym, postępowaniu w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie, postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe lub podlegające przepadkowi;

- 2) odebrać broń i przedmioty, o których mowa w pkt 1;

- 3) wykonać kolejno czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 4 i 5.

3. Po dokonaniu czynności, o których mowa w ust. 1 albo 2, inspektor obowiązany jest doprowadzić osobę zatrzymaną do:

- 1) jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej, Policji lub Straży Granicznej, w celu wykonania niezbędnych czynności procesowych z udziałem osoby zatrzymanej, albo

- 2) jednostki organizacyjnej Policji lub Straży Granicznej, w której znajduje się specjalne pomieszczenie przeznaczone dla osób zatrzymanych, w celu umieszczenia osoby zatrzymanej w tym pomieszczeniu.

4. Każdy przypadek zatrzymania dokumentuje się w ewidencji osób zatrzymanych prowadzonej w jednostce organizacyjnej, o której mowa w ust. 3.

5. Czas zatrzymania liczy się od chwili faktycznego pozbawienia wolności, choćby poinformowanie o zatrzymaniu nastąpiło później.

§ 9. 1. Po doprowadzeniu osoby zatrzymanej do jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej, Policji lub Straży Granicznej inspektor obowiązany jest w kolejności do:

- 1) pouczenia osoby zatrzymanej o prawie:
 - a) wniesienia, w terminie 7 dni, zażalenia na zatrzymanie,
 - b) wypowiedzenia się co do przyczyn zatrzymania,
 - c) zawiadomienia o zatrzymaniu osoby najbliższej lub innej osoby wskazanej przez osobę zatrzymaną, zakładu pracy, szkoły lub uczelni, a w stosunku do żołnierza — jego dowódcy,
 - d) nawiązania w dostępnej formie kontaktu z adwokatem, a także bezpośrednio z nim rozmowy,
 - e) nawiązania w dostępnej formie kontaktu z właściwym urzędem konsularnym lub przedstawicielstwem dyplomatycznym, jeżeli osoba zatrzymana jest cudzoziemcem;
- 2) poinformowania osoby zatrzymanej o możliwości zastrzeżenia, że inspektor będzie obecny przy rozmowie, o której mowa w pkt 1 lit. d;
- 3) wysłuchania osoby zatrzymanej na okoliczność zatrzymania;
- 4) sporządzenia protokołu zatrzymania osoby;
- 5) doręczenia kopii protokołu zatrzymania osobie zatrzymanej, za potwierdzeniem odbioru;
- 6) podjęcia czynności mających na celu realizację uprawnień, o których mowa w pkt 1, jeżeli zażądała tego osoba zatrzymana;
- 7) powiadomienia o zatrzymaniu miejscowo właściwego prokuratora;
- 8) powiadomienia o zatrzymaniu dowódcy jednostki wojskowej, w przypadku powzięcia wiadomości, że osoba zatrzymana jest żołnierzem.

2. Jeżeli zachowanie osoby zatrzymanej wskazuje na to, że jest pod wpływem alkoholu lub środka odurzającego albo z innych powodów ma zakłóconą świadomość, czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 5, wykonuje się po ustaniu tych przyczyn.

3. Wzór protokołu zatrzymania osoby, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 10. 1. W przypadku, o którym mowa w § 8 ust. 3 pkt 2, osobę zatrzymaną przekazuje się wraz z:

- 1) zabezpieczonymi rzeczami osobistego użytku;
- 2) kopią protokołu zatrzymania;
- 3) kopią zarządzenia prokuratora o zatrzymaniu osoby, jeżeli było wydane;
- 4) kopią nakazu organu kontroli skarbowej o zatrzymaniu osoby, jeżeli był wydany;
- 5) kopią zaświadczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań medycznych do zatrzymania, jeżeli było wydane.

2. Przekazanie osoby zatrzymanej następuje na podstawie protokołu sporządzanego przez inspektora w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, odpowiednio dla inspektora przekazującego osobę zatrzymaną i funkcjonariusza Policji lub Straży Granicznej przyjmującego tę osobę.

3. Protokół przekazania, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) datę i godzinę przekazania osoby;
- 2) nazwę jednostki Policji lub Straży Granicznej;
- 3) imię i nazwisko inspektora przekazującego;
- 4) imię i nazwisko osoby przekazywanej, a w razie niemożności ustalenia tożsamości — jej rysopis;
- 5) imię, nazwisko i stopień służbowy funkcjonariusza przyjmującego;
- 6) datę i godzinę oraz miejsce zatrzymania osoby przekazywanej;
- 7) wykaz rzeczy oraz dokumentów przekazywanych wraz z osobą zatrzymaną;
- 8) informację dotyczącą okoliczności powstania widocznych obrażeń ciała — w przypadku doprowadzenia osoby posiadającej takie obrażenia;
- 9) dodatkowe informacje dotyczące przekazania;
- 10) podpisy inspektora i funkcjonariusza przyjmującego.

§ 11. W przypadku wniesienia przez osobę zatrzymaną zażalenia na zatrzymanie inspektor niezwłocznie przekazuje je do właściwego sądu, wraz z kopią protokołu zatrzymania osoby oraz materiałami uzasadniającymi zatrzymanie.

§ 12. Przystępując do przeszukania, inspektor w kolejności:

- 1) wykonuje czynności, o których mowa w § 8 ust. 1 pkt 1;
- 2) okazuje osobie, u której ma nastąpić przeszukanie, dokument, na podstawie którego przystępuje do przeszukania, albo legitymację służbową i znak identyfikacyjny;
- 3) informuje osobę, u której ma nastąpić przeszukanie, o celu czynności oraz o obowiązku podporządkowania się wydanym poleceniom, a także o możliwości użycia środków przymusu bezpośredniego w przypadku niepodporządkowania się wydanym poleceniom;
- 4) wzywa osobę, u której ma nastąpić przeszukanie, do wydania poszukiwanych przedmiotów;
- 5) poucza osobę, u której ma nastąpić przeszukanie, o przysługującym jej prawie do:
 - a) obecności w czasie przeszukania,
 - b) wskazania osoby, która może być obecna przy przeszukaniu,
 - c) złożenia wniosku o doręczenie jej postanowienia sądu lub prokuratora w przedmiocie zażalenia na przeszukanie;

- 6) ustala, w razie konieczności, tożsamość osób znajdujących się w pomieszczeniu, w którym ma nastąpić przeszukanie, w sposób określony w § 4.

§ 13. Z czynności przeszukania inspektor sporządza protokół, który powinien zawierać w szczególności:

- 1) imię, nazwisko i stanowisko służbowe inspektora oraz dane innych osób uczestniczących w przeszukaniu;
- 2) miejsce przeszukania;
- 3) dokładną godzinę rozpoczęcia i zakończenia czynności;
- 4) dokładną listę zatrzymanych rzeczy i, w miarę potrzeby, ich opis;
- 5) wskazanie postanowienia sądu lub prokuratora, a jeżeli postanowienie nie zostało uprzednio wydane, wzmiankę o poinformowaniu osoby, u której dokonano przeszukania, że otrzyma, na swój wniosek, postanowienie sądu lub prokuratora w przedmiocie zatwierdzenia czynności;
- 6) podpis inspektora.

Rozdział 4

Zatrzymywanie pojazdów

§ 14. 1. Inspektor, w warunkach dostatecznej widoczności, podaje sygnały tarczą do zatrzymywania pojazdów lub ręką, a w warunkach niedostatecznej widoczności — latarką ze światłem czerwonym albo tarczą do zatrzymywania pojazdów ze światłem odbłaskowym lub światłem czerwonym.

2. Inspektor jadący oznakowanym pojazdem służbowym kontroli skarbowej może podawać kierującemu pojazdem polecenia do określonego zachowania się za pomocą urządzeń nagłaśniających, sygnalizacyjnych lub świetlnych.

3. Dla zwrócenia uwagi na podawane sygnały lub polecenia inspektor może używać sygnałów dźwiękowych lub gwizdka.

4. Polecenie do zatrzymania pojazdu podaje się z dostatecznej odległości, w sposób zapewniający jego dostrzeżenie przez kierującego pojazdem oraz bezpieczne zatrzymanie w miejscu wskazanym przez inspektora. Miejsce zatrzymania pojazdu może być wyznaczone przez ustawienie znaku „stój — kontrola skarbową”.

5. Pojazd powinien być zatrzymany w miejscu, gdzie nie utrudnia to ruchu i nie zagraża bezpieczeństwu.

6. W celu dojazdu do miejsca, o którym mowa w ust. 5, inspektor może wydać kontrolowanemu uczestnikowi ruchu polecenie jazdy za oznakowanym pojazdem służbowym kontroli skarbowej.

7. Przepisu ust. 5 nie stosuje się w razie konieczności zatrzymania pojazdu w wyniku prowadzonych działań pościgowych.

8. W czasie zatrzymania oznakowany pojazd służbowy kontroli skarbowej powinien być, w miarę możliwości, ustawiony za zatrzymanym pojazdem.

9. W przypadku zatrzymania pojazdu w miejscu, gdzie jest to zabronione, kierujący pojazdem służbowym kontroli skarbowej przed przystąpieniem do kontroli włącza niebieskie światło błyskowe.

§ 15. 1. Inspektor, po zatrzymaniu pojazdu, podaje kierującemu imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz przyczynę zatrzymania, a na żądanie kontrolowanego uczestnika ruchu okazuje znak identyfikacyjny oraz legitymację służbową w sposób umożliwiający kontrolowanemu odczytanie zawartych w niej danych.

2. Przystępując do czynności kontrolnych, inspektor może wydać polecenie unieruchomienia silnika pojazdu, a także opuszczenia pojazdu.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w razie zatrzymania pojazdu:

- 1) w wyniku prowadzonych działań pościgowych;
- 2) co do którego istnieje uzasadnione podejrzenie, że pochodzi z przestępstwa;
- 3) jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że znajdują się w nim towary pochodzące z przestępstwa lub osoby, które popełniły przestępstwo.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, inspektor nakazuje kierującemu pojazdem lub pasażerowi pojazdu opuścić pojazd, stanąć w rozkroku i oprzeć ręce na dachu (boku) pojazdu lub położyć się w obrębie pasa drogowego twarzą do ziemi.

§ 16. 1. Inspektor, po zatrzymaniu pojazdu, przystępuje do badania znajdujących się w pojeździe towarów poprzez kontrolę lub pobranie próbek.

2. W czasie badania towarów inspektor sprawdza zgodność towaru znajdującego się w pojeździe z dokumentami przewozowymi lub innymi dokumentami związanymi z towarem.

3. Inspektor zabezpiecza pobraną próbkę towaru w sposób zapobiegający jej utracie, zniszczeniu oraz zmianie. Stosowane do przechowywania próbek towaru opakowania zabezpiecza się w sposób uniemożliwiający otwarcie opakowania bez naruszenia zabezpieczenia.

§ 17. 1. Protokół z czynności zatrzymania pojazdu sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden jest przeznaczony dla kierującego zatrzymanym pojazdem lub uprawnionego dysponenta pojazdu, a drugi, zgodnie z § 2, włącza się do akt postępowania lub czynności.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie podstawy prawnej, miejsca i czasu zatrzymania pojazdu oraz dane osób uczestniczących w zatrzymaniu i kierującego zatrzymanym pojazdem;

2) opis przebiegu zatrzymania, w szczególności:

- a) rodzaj, markę i numer rejestracyjny pojazdu oraz dane dotyczące właściciela lub dysponenta pojazdu,
- b) wskazanie rodzaju i ilości towarów znajdujących się w pojeździe oraz określenie ich zgodności z dokumentami przewozowymi,
- c) informacje dotyczące pobranych próbek oraz dotyczące zdjęcia i ponownego umieszczenia zamknięć celnych oraz ewentualnego rozładowania, okazania oraz załadowania towaru po zakończeniu czynności;

3) treść oświadczeń i wniosków złożonych przez osoby obecne podczas zatrzymania pojazdu.

3. Protokół odczytuje się kierującemu zatrzymanym pojazdem, a w razie konieczności innym osobom uczestniczącym w zatrzymaniu pojazdu, które powinny protokół podpisać. Brak podpisu którejkolwiek z tych osób należy opisać w protokole. W protokole dokonuje się odpowiedniej wzmianki o jego odczytaniu.

Rozdział 5

Zatrzymywanie innych środków przewozowych

§ 18. 1. Zatrzymywanie środków przewozowych na śródlądowych drogach wodnych odbywa się z udziałem właściwych organów administracji żeglugi śródlądowej, w trybie określonym przepisami o żegludzie śródlądowej. Przepisy § 15 stosuje się odpowiednio.

2. Zatrzymywanie kolejowych środków przewozowych odbywa się z udziałem właściwych organów kolejowych, w trybie określonym przepisami o transporcie kolejowym.

3. Zatrzymywanie środków przewozowych na polskich obszarach morskich odbywa się z udziałem właściwych organów administracji morskiej, w trybie określonym przepisami o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej oraz prawa morskiego.

§ 19. 1. Podjęcie przez właściwe organy administracji żeglugi śródlądowej, kolejowej i morskiej czynności związanych z zatrzymaniem środków przewozowych, o których mowa w § 18, może nastąpić tylko na podstawie pisemnego wniosku organu kontroli skarbowej.

2. W przypadkach niecierpiących zwłoki podjęcie czynności, o których mowa w ust. 1, może nastąpić na podstawie ustnego wniosku inspektora, potwierdzonego następnie pisemnym wnioskiem organu kontroli skarbowej.

3. Jeżeli jest to uzasadnione względami bezpieczeństwa żeglugi, ruchu kolejowego albo żeglugi morskiej, inspektor obowiązany jest zastosować się do decyzji właściwych organów administracji żegludowej, kolejowej i morskiej, w zakresie wyznaczenia czasu i miejsca zatrzymania środka przewozowego.

§ 20. 1. Do badania towarów znajdujących się w zatrzymanych środkach przewozowych, o których mowa w § 18, stosuje się przepis § 16.

2. W zakresie dokumentowania czynności związanych z zatrzymywaniem środków przewozowych, o których mowa w § 18, stosuje się odpowiednio przepis § 17.

Rozdział 6

Kontrola rodzaju używanego paliwa

§ 21. 1. Inspektor przeprowadza kontrolę rodzaju używanego paliwa przez pobranie próbki paliwa celem przeprowadzenia próby kwasowej albo przekazania jej do analizy dokonywanej przez laboratorium, o którym mowa w § 24.

2. W celu przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, inspektor w obecności kierującego pojazdem, a gdy jest to niemożliwe, w obecności przywołanego świadka, pobiera ze zbiornika kontrolowanego pojazdu próbkę paliwa w niezbędnej ilości, jednak nie większej niż 0,5 dm³.

3. Do pobrania próbki stosuje się urządzenie umożliwiające pobranie (zassanie) ze zbiornika pojazdu odpowiedniej ilości paliwa, a następnie przelanie go lub przetłoczenie do naczynia, w którym będzie poddane próbie kwasowej, lub do pojemników, w których zostanie przekazane do analizy, o której mowa w § 24 ust. 1.

4. Przed każdym pobraniem próbki urządzenie, o którym mowa w ust. 3, przepłukuje się paliwem pobranym ze zbiornika kontrolowanego pojazdu.

§ 22. Do zatrzymania pojazdu lub innego środka przewozowego w celu przeprowadzenia kontroli rodzaju paliwa używanego do jego napędu stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 4 i 5.

§ 23. 1. Próbę kwasową, o której mowa w § 21 ust. 1, przeprowadza się przez dodanie odpowiedniej ilości próbki paliwa do naczynia, w którym znajduje się 18% wodny roztwór kwasu solnego, wymieszanie cieczy, a następnie pozostawienie mieszaniny przez okres 10 minut.

2. Oddzielenie się po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1, warstwy o zabarwieniu od różowego do czerwonego oznacza, że w kontrolowanym paliwie znajduje się znacznik przeznaczony do znakowania olejów opałowych lub olejów napędowych przeznaczonych na cele opałowe, określony w przepisach o podatku akcyzowym.

3. Oddzielenie się po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1, warstwy o zabarwieniu od niebieskiego do zielonego oznacza, że w kontrolowanym paliwie znajduje się znacznik przeznaczony do znakowania olejów opałowych lub olejów napędowych przeznaczonych do celów żeglugi, określony w przepisach o podatku akcyzowym.

§ 24. 1. W przypadku uzasadnionego zastrzeżenia co do wyników próby kwasowej, o której mowa w § 21 ust. 1, albo na żądanie kierującego pojazdem, dokonuje się analizy próbki paliwa przez wyspecjalizowane laboratorium, które uzyskało akredytację, na zasadach określonych w przepisach o systemie oceny zgodności, do wykonywania badań jakości paliwa.

2. Pobrana do analizy próbka paliwa jest umieszczana w dwóch jednakowych szczelnie zamykanych pojemnikach, zabezpieczających paliwo przed zmianą jego cech charakterystycznych, oznaczonych w sposób zapewniający ustalenie pojazdu, z którego pobrano próbkę, kierującego tym pojazdem, daty i miejsca pobrania próbki i sposobu jej zabezpieczenia, oraz wyliczający zmianę ich zawartości w czasie przesyłki. W każdym z pojemników umieszcza się co najmniej 0,2 dm³ paliwa.

3. Próbkę paliwa umieszczoną w dwóch pojemnikach inspektor dostarcza niezwłocznie, jednak nie później niż w ciągu 7 dni od dnia pobrania próbki, do laboratorium, o którym mowa w ust. 1.

4. Paliwo zawarte w jednym z pojemników przeznaczane się do badań, natomiast paliwo znajdujące się w drugim z pojemników stanowi zapas kontrolny laboratorium.

§ 25. 1. Z przeprowadzonej kontroli rodzaju paliwa używanego do napędu pojazdu mechanicznego sporządza się protokół, którego wzór określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w § 21 ust. 1, nie stwierdzono zastrzeżeń co do rodzaju paliwa używanego do napędu pojazdu mechanicznego, protokół sporządza się wyłącznie na żądanie kierującego kontrolowanym pojazdem, o czym należy go położyć.

3. Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach. Jeżeli zachodzi konieczność przekazania próbki do analizy, o której mowa w § 24 ust. 1, sporządza się trzeci egzemplarz protokołu, który jest dołączany do przekazywanej próbki.

4. Egzemplarz protokołu otrzymuje kierujący kontrolowanym pojazdem.

§ 26. Pozostałość pobranej próbki paliwa, niewykorzystaną do kontroli, przelewa się lub przetłacza z powrotem do zbiornika pojazdu, za zgodą kierującego pojazdem, a w przypadku braku zgody umieszcza się w pojemniku na zlewki.

Rozdział 7

Zdejmowanie i ponowne nakładanie zamknięć celnych

§ 27. 1. Przed zdjęciem zamknięć celnych inspektor obowiązany jest sprawdzić, czy nie ma na nich śladów naruszeń.

2. W przypadku stwierdzenia śladów naruszenia nałożonych zamknięć celnych należy te ślady utrwalić oraz zabezpieczyć naruszone zamknięcia w sposób określony dla dowodów w przepisach ustawy z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy.

3. W przypadku stwierdzenia naruszenia, usunięcia lub zniszczenia zamknięć celnych inspektor niezwłocznie zawiadamia o tym fakcie właściwy organ Służby Celnej.

4. Po zdjęciu zamknięć celnych i zakończeniu czynności kontrolnych należy ponownie nałożyć zamknięcia celne w miejscach, gdzie znajdowały się zdjęte zamknięcia.

5. Organy kontroli skarbowej prowadzą ewidencję zdjętych i ponownie nałożonych zamknięć celnych oraz przekazują właściwym organom Służby Celnej informacje o zdjęciu i ponownym nałożeniu zamknięć celnych, z uwzględnieniem informacji o liczbie, rodzaju i cechach identyfikacyjnych tych zamknięć.

§ 28. 1. Do ponownego nakładania zamknięć celnych stosuje się plomby ołowiane lub z innych metali bądź ich stopów, o dużej plastyczności, odporne na zwykłe zużycie lub przypadkowe naruszenie. Na przedniej stronie plomb odciska się plombownicą godło Rzeczypospolitej Polskiej, a na odwrocie — litery „ks” oraz numer identyfikacyjny plombownicy.

2. W komórce organizacyjnej, o której mowa w art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, prowadzi się ewidencję plombownic wprowadzonych do użytku służbowego w kontroli skarbowej.

3. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej informuje Szefa Służby Celnej o numerach identyfikacyjnych plombownic, wprowadzonych do użytku służbowego, ze wskazaniem jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej, dysponujących poszczególnymi plombownicami.

§ 29. 1. Przeprowadzone przez inspektora czynności zdjęcia i ponownego nałożenia zamknięć celnych dokumentuje się w protokole zawierającym informacje o ilości, rodzaju i cechach identyfikacyjnych ponownie nałożonych zamknięć celnych oraz o ewentualnym pobraniu próbek zakwestionowanych towarów, za pokwitowaniem.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, potwierdza się odciskiem indywidualnego stempla identyfikacyjnego inspektora oraz podpisem inspektora.

3. Indywidualny stempel identyfikacyjny ma formę kwadratu o boku 20 mm, ze znajdującym się wewnątrz oznaczeniem jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej oraz numerem identyfikacyjnym inspektora.

4. Protokół sporządza się w trzech egzemplarzach, z których jeden jest przeznaczony dla kierującego zatrzymywanym pojazdem, właściciela lub uprawnionego dysponenta towaru, drugi włącza się do dokumentów celnych, przewozowych lub innych związanych z towarem, a trzeci, zgodnie z § 2, włącza się do akt postępowania lub czynności.

5. Zdjęcie i ponowne nałożenie zamknięć celnych odnotowuje się ponadto w dokumentach celnych, przewozowych lub innych związanych z towarem, na zasadach i w sposób określony w przepisach celnych.

6. Jeżeli nie jest możliwe ponowne nałożenie zamknięć celnych ze względu na warunki wykonywania czynności lub właściwości towaru lub środka przewozowego, konwojuje się zatrzymany pojazd lub inny środek przewozowy do siedziby najbliższego urzędu celnego albo do uzgodnionego z właściwym naczelnikiem urzędu celnego miejsca, w którym może być zapewniony dozór celny.

Rozdział 8

Sposób i tryb współpracy z Policją w zakresie legitymowania osób, zatrzymywania i przeszukiwania osób oraz przeszukiwania pomieszczeń, bagażu i ładunku, zatrzymywania pojazdów i innych środków przewozowych, a także badania towarów i pobierania ich próbek oraz zdejmowania i ponownego nakładania zamknięć celnych

§ 30. 1. Współpraca z Policją w zakresie wykonywania czynności, o których mowa w § 1 pkt 1, podejmowana jest na wniosek inspektora albo na wniosek Policji.

2. Podjęcie współpracy, o której mowa w ust. 1, może nastąpić na pisemny wniosek, a w nagłych przypadkach lub przypadkach niecierpiących zwłoki, także na wniosek ustny inspektora albo funkcjonariusza Policji.

§ 31. 1. Współpraca, o której mowa w § 30 ust. 1, może być realizowana w szczególności przez:

- 1) przekazywanie informacji;
- 2) planowanie i przygotowywanie czynności w zakresie określonym w § 1 pkt 1;
- 3) realizację czynności określonych w § 1 pkt 1;
- 4) koordynację działań organów kontroli skarbowej i Policji;
- 5) inne działania niezbędne dla prawidłowego wykonywania czynności, o których mowa w § 1 pkt 1.

2. Współpraca, o której mowa w § 30 ust. 1, w zakresie zatrzymywania pojazdów w celu przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 11a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, może w szczególności polegać na:

- 1) informowaniu właściwej jednostki organizacyjnej Policji o terminie i miejscu planowanych kontroli pojazdów w sposób umożliwiający wzięcie w nich udziału Policji;
- 2) informowaniu właściwej jednostki organizacyjnej Policji o konieczności poddania kierowcy zatrzymanego pojazdu badaniu w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu, w związku z uzasadnionym podejrzeniem inspektora, że kierowca zatrzymanego pojazdu znajduje się w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.

3. Jeżeli okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie czynności, o których mowa w ust. 2, informacje przekazuje się bezpośrednio po rozpoczęciu tych działań.

Rozdział 9

Przepis końcowy

§ 32. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.⁴⁾

Minister Finansów: *wz. L. Kotecki*

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie szczegółowego trybu legitymowania, zatrzymywania i przeszukiwania osób, przeszukiwania pomieszczeń, bagażu i ładunku, zatrzymywania pojazdów i innych środków przewozowych przez inspektorów i pracowników kontroli skarbowej, badania towarów i pobierania ich próbek oraz zdejmowania i ponownego nakładania zamknięć celnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 5, poz. 35).

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów
z dnia 8 lipca 2011 r. (poz. 899)

Załącznik nr 1**WZÓR PROTOKOŁU ZATRZYMANIA OSOBY****PROTOKÓŁ ZATRZYMANIA OSOBY**

..... dnia r. o godz.,

..... Z
(imię i nazwisko zatrzymującego) (nazwa jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej)

w działający na podstawie art. 11a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 września 1991 r.
o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214, z późn. zm.)

w dniu o godz. w
(miejsce zatrzymania)

dokonał zatrzymania
(imię i nazwisko oraz nazwisko rodowe)

urodzonego(ej)

w zam.
(miejsce urodzenia)

miejsce pracy/nauki*)

którego(ej) tożsamość ustalił na podstawie

.....
(nazwa i nr dokumentu)

Zatrzymania dokonano z następujących przyczyn:

.....
.....
.....
.....
(szczegółowo opisać przyczyny zatrzymania)

Zatrzymany(a) pouczone(a) o przysługującym mu(jej) na mocy art. 244
§ 2, art. 245, art. 246 § 1, art. 612 § 2 Kpk prawie żądania zawiadomienia o zatrzymaniu osoby najbliższej lub
innej osoby wskazanej, zakładu pracy, szkoły lub uczelni, kontaktu z adwokatem i bezpośrednio z nim rozmowy,
prawie wniesienia do sądu zażalenia na zatrzymanie, nawiązania kontaktu z urzędem konsularnym lub
przedstawicielstwem dyplomatycznym oraz poinformowany(a) o możliwości zastrzeżenia, że inspektor będzie
obecny przy rozmowie z adwokatem, oświadczył(a), co następuje*):

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Oświadczenie zatrzymanego(ej) o stanie zdrowia oraz czy żąda niezwłocznego zbadania przez lekarza

.....
.....

Zatrzymany(a) był(a)/nie był(a) badany(a) przez lekarza oraz jaki był powód badania/odstąpienia od badania^{*)}

.....
.....

Na tym protokół zakończono i po odczytaniu podpisano w dniu o godz.

.....

.....
.....
(podpis dokonującego zatrzymania) (podpis osoby zatrzymanej)

Kopię niniejszego protokołu otrzymałem(am) dnia o godz.

.....
(podpis osoby zatrzymanej)

^{*)} Niepotrzebne skreślić.

WZÓR PROTOKOŁU KONTROLI RODZAJU UŻYWANEGO PALIWA

(data)

**Protokół nr
kontroli rodzaju paliwa używanego do napędu pojazdu mechanicznego**

Działając na podstawie art. 11a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214, z późn. zm.),

..... Z
(imię i nazwisko kontrolującego/cych) (nazwa jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej)

w/na^{*)}
(wskazać miejscowość, nr drogi oraz inne informacje dotyczące miejsca kontroli)

dokonał kontroli/pobrania do analizy^{*)} próbki paliwa używanego do napędu pojazdu:
.....
(marka i typ pojazdu)

nr rej. kierowanego przez:
(podać dane personalne i adres osoby kierującej pojazdem)

należącego do:
(podać ustalone dane dotyczące właściciela lub posiadacza pojazdu)

W wyniku próby kwasowej stwierdzono:
.....
.....
.....
.....
(opisać zmiany, jakie zaszły w próbce poddanej próbie kwasowej, lub wskazać ich brak)

Pobrana próbka paliwa zostanie przekazana do laboratorium posiadającego certyfikat akredytacji w celu dokonania analizy.^{*)}

Według oświadczenia kierującego pojazdem ostatnie tankowanie pojazdu odbyło się w:
.....
(nazwa, adres, jeśli jest to możliwe nr stacji paliw, na której odbyło się tankowanie, data tankowania)

Kierujący pojazdem odmówił poinformowania kontrolującego o ostatnim miejscu tankowania pojazdu.^{*)}

Uwagi kierującego pojazdem, inspektora lub pracownika:
.....
.....
.....

.....
(podpis kierującego kontrolowanym
pojazdem lub osoby przybranej)

.....
(podpis inspektora lub pracownika)

^{*)} Niepotrzebne skreślić.